

La història d'un gest

▶ Albert Puig, tècnic de l'infantil B que acaba de publicar «La força d'un somni», defensa el model de formació blaugrana com a alternativa a la idea que competitivitat és igual a agressivitat

RAMIRO MARTÍN-LLANOS / Barcelona

▶ «Pep Guardiola és competitiu com ell sol, però mai no li he sentit cap declaració altisonant o agressiva. La idea estesa que per ser competitiu s'ha de ser agressiu perd tota la força quan veus molts dels jugadors del planter del Barça com ara Puyol, Xavi, Valdés, Messi i Iniesta. Cap d'ells sol tenir mai cap declaració agressiva o irrespectuosa envers el contrari. És que no cal tenir-la per poder guanyar.»

La frase pertany a l'Albert Puig. Aquest entrenador de l'infantil B del Barça es va convertir en una mena de celebritat el 8 d'abril de 2007, quan en un partit entre el Barça infantil i l'Espanyol va fer que el seu equip es deixés marcar un gol perquè, en la jugada anterior, els seus deixebles s'havien aprofitat d'un avantatge per

«Ensenyem el llenguatge del futbol, que en té, igual que les matemàtiques o la música», diu Puig

marcar-ne un.

Gran com va ser, l'ombra saludable del gest de Puig continua estenent-se més de dos anys després. Humil però ferm, l'entrenador defensa l'instintiu de la decisió, confiant-hi, així, un caràcter natural. I més enllà que pugui tenir raó, l'actitud va moure les fibres de l'esport. El resultat? Vuit premis, entre els quals, l'Infant d'Espanya, que atorga la casa reial per algun gest especialment rellevant de noblesa o joc net. «Tot plegat, molt exagerat», apunta Puig.

De treballar en l'anonimat dolç dels camps d'entrenaments del Barça, fins a la casa reial. Per un gest que Puig entén «instintiu, normal»: «Fa dos anys, el ressò mediàtic va ser gran, però ara ja estic curat d'espants.» L'«ara» que diu Puig té a veure amb el llibre que aca-



Albert Puig, entrenador de l'infantil B del Barça, en una imatge d'arxiu. / EFE

Un llibre imprescindible per saber per què el planter blaugrana és com és

El temps dirà si la convergència de grans generacions de nois del planter que integren l'actual equip del Barça és irreplicable. Entre Puyol i Muniesa hi conviuen alguns dels millors futbolistes que passaran mai pel Camp Nou, Xavi, Iniesta i Messi, entre els realment destacats. Sigui com sigui, avui el planter, la política de planter, viu temps daurats. No era tant així abans de l'arribada de Frank Rijkaard. Caldrà recordar només les paraules de Josep Maria Gonzalvo, entrenador del Barça Atlètic que va golejar el Madrid fa onze anys en l'ascens a segona A, sobre que el triomf havia servit perquè el club tornés a mirar cap a baix i a confiar en els nois



del planter. *La força d'un somni* ha irromput en el panorama literari com un mapa per conèixer de primera mà el planter de Can Barça. «He parlat amb l'editor i el llibre està funcionant», diu alleujat Puig, que va donar el cinquanta per cent dels drets d'autor a la Fundació del Barça. «El ressò mediàtic ha estat important, les ràdios, les teles, els diaris...» A través d'entrevistes amb símbols del futbol de base barcelonista com ara Pep Guardiola, Tito Vilanova, Leo Messi, Carles Puyol, Xavi Hernández i d'altres, Puig cerca «els camins de l'èxit», subtítol del llibre, i obre al públic les portes de la cuina més fascinant del futbol.

ba de publicar, *La força d'un somni*, un viatge a les entranyes del futbol de base del Barça. Elevat a icona del joc net, Puig treballa el llibre fent un pas al costat, oficiant de cicerone a través d'entrevistes amb les cares més visibles i les més expertes que donen cos a l'esperit que ha fet del club català la màxima referència en formació de jugadors.

Claus de formació. «Com la música o les matemàtiques, el futbol té un llenguatge, que és el que els nens de deu i onze anys han d'aprendre. És l'hàbit, la metodologia. Després, l'emboïcament de la persona, el seu caràcter, la manera d'entrenar-se i l'àmbit en què es mou dictaminaran si podrà arribar al nivell per ser futbolista. Sense mètode, no hi ha res», explica Puig.

«Els nens d'ara tenen la il·lusió de sempre, però els ha tocat un món més complicat», sosté

El tècnic se serveix de l'experiència del llibre per parlar de com són els nens, els vint fills que té cada any, com va dir en la presentació de *La força d'un somni*. «Són nens que tenen la il·lusió de sempre, la de la seva edat. Però els ha tocat un món més complicat del que es pensa. Un món on es viu molt de pressa. Són nens de deu i onze anys que competeixen amb el Barça. Molts dels entrevistats en el llibre, quan tenien aquesta edat ni tan sols jugaven a l'escola. Però, tot i haver de competir, no deixen de ser nens. Si aconseguixen mantenir la il·lusió, tindran el motor per arribar i mantenir-se en el futbol», sentència Puig.

La il·lusió com a motor i les rèpliques infinites d'un gest de fa més de dos anys, han servit per engendrar un llibre imprescindible.